

Arrest

nr. 170 971 van 30 juni 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 september 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 1 september 2015 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 april 2016.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juni 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 1 september 2015 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de partijen bij beschikking van 22 maart 2016 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

2.2. Verzoeker richt op 7 april 2016 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.3. In het proces-verbaal van 2 juni 2016 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij bevestigt dat zij in het kader van de behandeling ten gronde haar asielaanvraag op 9 maart 2016 werd gehoord door de diensten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dat dit een ‘registratie’ uitmaakt en dat er om die reden sprake is van rechtsverwerking inzake haar annulatieberoep. Concluderend stelt zij zich naar de wijsheid te gedragen. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.”*

2.4. Verzoeker betwist niet dat zijn asielaanvraag ter behandeling werd overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waaruit blijkt dat de Belgische autoriteiten thans verantwoordelijk zijn voor zijn asielaanvraag. Zoals in de beschikking reeds werd aangegeven, heeft deze overgang van de verantwoordelijkheid voor de behandeling van de asielaanvraag naar de Belgische autoriteiten tot gevolg dat verzoeker geen belang meer heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Door louter te stellen dat de behandeling ten gronde van zijn asielaanvraag door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een *“registratie”* uitmaakt, waardoor er sprake zou zijn van rechtsverwerking, maakt verzoeker geenszins aannemelijk alsnog over het wettelijk vereiste belang te beschikken. Bovendien stelt verzoeker zich concluderend te gedragen naar de wijsheid, waarbij dient te worden opgemerkt dat wanneer het belang van verzoeker in vraag wordt gesteld, hij hieromtrent een duidelijk standpunt dient in te nemen en de nodige gegevens dient aan te brengen die uitsluitel geven omtrent het al dan niet bestaan van dit belang (RvS 26 januari 2007, nr. 167.149). Door zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad brengt verzoeker geen gegevens aan die alsnog toelaten te oordelen dat er sprake zou zijn van een wettelijk vereist belang bij huidig beroep.

2.5. Gelet op bovenstaande, brengt verzoeker geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking werd gesteld.

Het beroep is onontvankelijk, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA